

Finančné riaditeľstvo SR

2/MD/2024/MP

Metodický pokyn

k dani za ubytovanie podľa zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov

Obsah:

Úvod

1. diel Predmet dane (§ 37)
2. diel Osoby zúčastnené na plnení daňovej povinnosti (§ 38) a osoby, ktoré nie sú daňovníkom (§ 38a)
3. diel Základ dane (§ 39)
4. diel Sadzba dane (§ 40)
5. diel Vznik a zánik daňovej povinnosti (§ 41)
6. diel Oznamovacia povinnosť (§ 41a)
7. diel Určenie dane podľa pomôcok (§ 41b)
8. diel Osobitné ustanovenia pre zástupcu platiteľa dane (§ 41c)
9. diel Paušálna daň (§ 41d)
  1. oddiel Podmienky zavedenia paušálnej dane a paušálnej sadzby dane
  2. oddiel Výpočet a vyrubenie paušálnej dane, splatnosť a splátky paušálnej dane
10. diel Správa dane (§ 42)
11. diel Splnomocňovacie ustanovenie (§ 43)
12. diel Spoločné, zrušovacie a záverečné ustanovenia

Úvod

- (1) Dôvodom vydania metodického pokynu je vydanie interného riadiaceho aktu (ďalej len „IRA“) k piatej časti zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady (ďalej len „zákon o miestnych daniach“) upravujúcej daň za ubytovanie, ktorá bola zmenená a doplnená:
  - a) **zákonom č. 470/2021 Z. z.**, ktorým sa mení a dopĺňa zákon o miestnych daniach s účinnosťou od 11.12.2021 – uvedeným zákonom bol precizovaný predmet dane, novým spôsobom boli vymedzené osoby zúčastnené na plnení daňovej povinnosti, doplnené podmienky pre určenie základu dane a chýbajúce ustanovenie o vzniku a zániku daňovej povinnosti platiteľa dane, doplnené nové ustanovenia upravujúce oznamovaciu povinnosť, určenie dane podľa pomôcok, osobitné ustanovenia pre zástupcu platiteľa dane, paušálna daň a v závislosti od zavedených zmien a doplnení bolo upravené aj splnomocňovacie ustanovenie a prechodné ustanovenie (aplikácia ustanovení pôvodne upravená v zrušenom IRA č. 15/2023 je použitá v tomto metodickom pokyne),
  - b) **zákonom č. 92/2022 Z. z.** o niektorých ďalších opatreniach v súvislosti so situáciou na Ukrajine, ktorým sa dopĺňa zákon o miestnych daniach s účinnosťou od 30.3.2022 – uvedeným zákonom sa zaviedlo negatívne vymedzenie daňovníka (odídenc),

- c) **zákonom č. 178/2022 Z. z.**, ktorým sa mení a dopĺňa zákon o miestnych daniach s účinnosťou od 15.6.2022 - uvedeným zákonom sa precizuje základ dane
- (2) Cieľom metodického pokynu je zabezpečiť jednotnú aplikáciu ustanovení upravujúcich daň za ubytovanie podľa zákona o miestnych daniach Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky (ďalej len „FR SR“) pri preskúvaní rozhodnutí obcí, ako aj pri poskytovaní informácií obciam a osobám zúčastneným na plnení daňovej povinnosti.

1. diel Predmet dane (§ 37)

- (3) Zákon o miestnych daniach vymedzuje predmet dane za ubytovanie ako odplatné prechodné ubytovanie fyzickej osoby podľa § 754 až 759 Občianskeho zákonníka v ubytovacom zariadení, ktorým je hotel, motel, hotel, hostel, penzión, apartmánový dom, kúpeľný dom, liečebný dom, ubytovacie zariadenie prírodných liečebných kúpeľov a kúpeľných liečební, ubytovňa, chata, stavba na individuálnu rekreáciu, zrub, bungalov, kemping, minikemp, táborisko, rodinný dom, byt v bytovom dome, v rodinnom dome alebo v stavbe slúžiacej na viaceré účely a iné zariadenie poskytujúce odplatné prechodné ubytovanie fyzickej osobe.
- (4) Z uvedeného vymedzenia vyplýva, že predmetom dane za ubytovanie sú všetky ubytovacie zariadenia vymenované v § 37 zákona o miestnych daniach, pričom nie je možné niektoré z nich z predmetu dane vyňať. Okrem vymenovaných ubytovacích zariadení je predmetom dane aj „iné zariadenie poskytujúce odplatné prechodné ubytovanie fyzickej osobe“. Za iné zariadenie sa považuje každé ďalšie zariadenie, ktoré nie je možné podriaďiť pod niektoré z už vymenovaných ubytovacích zariadení, ani nie je možné ho jednoznačne pomenovať alebo konkrétnejšie vymedziť, pretože to splnomocňujúce ustanovenie neumožňuje.
- (5) Pri poskytovaní odplatného prechodného ubytovania v ubytovacom zariadení nie je rozhodujúce, či ubytovanie je poskytované širokej verejnosti alebo len vybraným skupinám osôb na základe osobitnej zmluvy (napr. zamestnancom zamestnávateľa, ktorý pre nich zaistil ubytovanie, kúpeľným hosťom, ktorým sa poskytuje ústavná zdravotná starostlivosť, príp. rekondičná starostlivosť), ani to, čo je účelom pobytu fyzických osôb. Dôležitým znakom je poskytnutie ubytovania na základe zmluvy o ubytovaní uzatvorenej podľa § 754 až 759 Občianskeho zákonníka - v ubytovacom zariadení na to určenom a vymenovanom v § 37 zákona o miestnych daniach, za odplatu (podľa 754 ods. 2 Občianskeho zákonníka za ubytovanie a služby s ním spojené je objednávateľ povinný zaplatiť ubytovateľovi cenu v lehotách určených ubytovacími poriadkami) a na prechodnú dobu (§ 754 až 759 Občianskeho zákonníka nevymedzujú dĺžku prechodného ubytovania, iba z doby ubytovania musí byť zřejmé, že ubytovanie má prechodný charakter).
- (6) Poskytnutie odplatného prechodného ubytovania na základe zmluvy, dohody alebo konkludentne, ktoré v sebe zahŕňa služby typické pre tento typ ubytovania (upratovanie, recepcia, možnosť stravovania, možnosť využitia ďalších doplnkových služieb nad rámec samotného bývania a pod.), vyplýva z podmienok upravených v § 754 až 759 Občianskeho zákonníka.
- (7) Prechodné ubytovanie podľa § 754 až 759 Občianskeho zákonníka nemožno zamieňať s prechodným pobytom podľa zákona č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, ani s prechodným pobytom podľa zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.
- (8) Prechodné ubytovanie je súčasne potrebné odlišovať od nájmu miestností alebo časti nehnuteľností (nájmnú zmluvu upravujú § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka), pretože pri nájme sa neposkytujú ďalšie služby (výmena posteľnej bielizne, upratovanie a pod.) tak, ako pri prechodnom ubytovaní. V prípade nájmu si tieto služby vykonáva nájomca sám. Ak v ubytovacom zariadení, v ktorom sa poskytuje prechodné ubytovanie, je uzatvorená nájmná zmluva a nie zmluva o prechodnom ubytovaní, pri posúdení zmluvy je potrebné vychádzať z obsahu zmluvy a nie z jej názvu (uvedené vyplýva zo základných zásad správy daní upravených v § 3 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní /daňový poriadok/ a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov /ďalej len „daňový poriadok“/). Obsah uzatvorených zmlúv FR SR nie je oprávnené posudzovať.

- (9) Ak nie sú súčasne splnené všetky podmienky vyplývajúce z vyššie uvedených ustanovení zákona o miestnych daniach a Občianskeho zákonníka (odplata, prechodné ubytovanie, ubytovacie zariadenie), poskytnuté ubytovanie nie je predmetom dane za ubytovanie podľa zákona o miestnych daniach.

2. diel Osoby zúčastnené na plnení daňovej povinnosti (§ 38) a osoby, ktoré nie sú daňovníkom (§ 38a)

- (10) Osobami zúčastnenými na plnení daňovej povinnosti sú daňovník, platiteľ dane a zástupca platiteľa dane.
- (11) **Daňovníkom** dane za ubytovanie je fyzická osoba, ktorá sa v ubytovacom zariadení odplatne prechodne ubytuje, napr. obchodný cestujúci ubytovaný v hoteli, turista ubytovaný v chatovej osade, v ubytovni, rekreant ubytovaný v penzióne, na súkromí a pod. za podmienky, že ide o odplatné prechodné ubytovanie v ubytovacom zariadení, ktoré je predmetom dane. Daňovník, t. j. ubytovaná osoba nevstupuje do vzťahu s obcou (správcom dane), pretože daňovú povinnosť za daňovníka plní platiteľ dane, príp. zástupca platiteľa dane.
- (12) Zákon o miestnych daniach v § 38a súčasne upravuje, ktoré osoby a za akých podmienok nie sú daňovníkom. **Daňovníkom nie je odídenec** podľa zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o azyle“), ktorý pojem „odídenec“ vymedzuje v § 2 písm. j). Na účely zákona o azyle sa rozumie odídencom cudzinec, ktorému Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky na základe rozhodnutia vlády Slovenskej republiky poskytlo dočasné útočisko.
- (13) **Platiteľom dane** je spravidla prevádzkovateľ ubytovacieho zariadenia, ktorý odplatné prechodné ubytovanie fyzickej osobe poskytuje. Pretože v praxi nastávajú situácie, že prevádzkovateľa ubytovacieho zariadenia nie je možné jednoznačne určiť (ak napr. ponúka ubytovanie verejnosti bez konkrétneho označenia obchodného mena), zákonodarca pre tieto prípady ustanovil tzv. náhradného platiteľa dane, ktorým je vlastník nehnuteľnosti alebo jej časti používanej na poskytovanie odplatného prechodného ubytovania fyzickej osobe. Ak nehnuteľnosť alebo jej časť, v ktorej sa poskytuje odplatné prechodné ubytovanie, je v spoluvlastníctve viacerých osôb, platiteľom dane je každý spoluvlastník, v ktorého časti nehnuteľnosti sa odplatné prechodné ubytovanie poskytuje. Spoluvlastníci nehnuteľnosti za daň ručia spoločne a nerozdielne.
- (14) Ďalšou osobou, ktorá je osobou zúčastnenou na plnení daňovej povinnosti, je **zástupca platiteľa dane**. Zástupca platiteľa dane je fyzická alebo právnická osoba. Jeho existencia je podmienená dohodou uzatvorenou medzi ním (zástupcom platiteľa dane) a obcou. Úloha zástupcu platiteľa dane spočíva v sprostredkovaní odplatného prechodného ubytovania medzi platiteľom dane a daňovníkom prostredníctvom prevádzkovania digitálnej platformy s ponukou ubytovacích zariadení na území obce poskytujúcich odplatné prechodné ubytovanie. Digitálnou platformou podľa § 2 písm. ag) zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení zákona č. 344/2017 Z. z. sa rozumie hardvérová platforma alebo softvérová platforma potrebná na vytvorenie aplikácií a správu aplikácií.
- (15) Obsah dohody ako aj povinnosti zástupcu platiteľa dane upravuje § 41c zákona o miestnych daniach a sú rozobraté v 8. diele metodického pokynu.

Príklad 1:

Zamestnávateľ je vlastníkom aj prevádzkovateľom ubytovacieho zariadenia.

- a) *Ubytovacie zariadenie využíva výlučne na pracovnú rehabilitáciu svojich zamestnancov v týždenných turnusoch, pričom zamestnancom poskytuje ubytovanie, stravovanie, zdravotné rehabilitácie a ostatné služby s tým súvisiace bezodplatne. Napriek tomu, že zamestnanci sú prechodne ubytovaní v podnikovom zariadení, v ktorom sú im poskytované aj ďalšie služby súvisiace s ubytovaním, zamestnávateľ im ubytovanie poskytuje bezodplatne, a preto zamestnanci nie sú daňovníkmi dane za ubytovanie, ani zamestnávateľ platiteľom tejto dane.*
- b) *Ubytovacie zariadenie využíva spravidla na rekreovanie svojich zamestnancov a ich rodinných príslušníkov, príp. iných osôb, pričom za rekreáciu platia vopred dohodnutú cenu. Napriek tomu, že cena pre zamestnancov je symbolická, sú splnené podmienky vymedzené v predmete dane – odplata za poskytnuté ubytovanie, ubytovanie poskytnuté na prechodnú dobu a v ubytovacom*

zariadení na to určenom. V uvedenom prípade ubytované osoby sú daňovníkmi dane za ubytovanie a zamestnávateľ je platiteľom dane, ak uzatvorila s obcou dohodu podľa § 41c.

Príklad 2:

Manželia si rezervovali ubytovanie v hoteli prostredníctvom digitálnej platformy booking bez stravy. Za ubytovanie zaplatili vopred. Pretože v uvedenom prípade ide o prechodné ubytovanie poskytnuté za odplatu v ubytovacom zariadení na to určenom, manželia sú daňovníkmi dane za ubytovanie a digitálna platforma je zástupcom platiteľa dane.

3. diel Základ dane (§ 39)

- (16) Vo všeobecnosti platí, že základom dane je počet prenocovaní.
- (17) Pretože niektorým daňovníkom môže byť v ubytovacom zariadení u toho istého platiteľa dane poskytnuté odplatné prechodné ubytovanie dlhodobé, príp. v turnusoch, zákon o miestnych daniach počet prenocovaní, ktoré podliehajú zdaneniu, obmedzil na maximálny počet 60 prenocovaní v jednom kalendárnom roku. Maximálny počet prenocovaní ustanovený zákonom o miestnych daniach sa započíta do základu dane iba v prípade, ak ubytovanie je daňovníkovi poskytnuté u toho istého platiteľa dane. Napr. ak sa fyzická osoba ubytovala v ubytovacom zariadení po dobu 100 nocí (nepretržite, v turnusoch 10-krát po desať nocí, príp. v iných nepravidelných turnusoch), platiteľ dane do základu dane započíta a oznámi správcovi dane iba 60 prenocovaní podliehajúcich dani a to napriek tomu, že daňovník v ubytovacom zariadení prenocoval 100 nocí.

Príklad 3:

Fyzická osoba sa odplatne prechodne ubytuje v ubytovacom zariadení v období od 1.9.2024 do 31.12.2024, (t. j. 122 prenocovaní). Pretože základom dane je počet prenocovaní, najviac však 60 prenocovaní u jedného platiteľa dane v jednom kalendárnom roku, platiteľ dane (prevádzkovateľ ubytovacieho zariadenia) do základu dane započíta iba prvých 60 prenocovaní fyzickej osoby, zvyšné prenocovania do základu dane nezapočíta.

Príklad 4:

Ubytovacie zariadenie na území Slovenskej republiky poskytlo matke s dcérou a jej dvom deťom prechodné odplatné ubytovanie v období od 15.5.2024 do 24.10.2024. Všetkým ubytovaným osobám poskytlo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky na základe rozhodnutia vlády Slovenskej republiky dočasné útočisko podľa § 2 písm. j) zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle (ďalej len „odídenci“). Pretože odídenci nie sú podľa § 38a zákona o miestnych daniach účinného od 30.3.2022 daňovníkmi dane za ubytovanie, platiteľ dane ich síce uvedie v podrobnej evidencii ubytovaných osôb, ale prenocovania týchto ubytovaných osôb nezapočíta do základu dane.

4. diel Sadzba dane (§ 40)

- (18) Zákon o miestnych daniach v § 40 neustanovuje žiadnu sadzbu dane, ale jej určenie ponecháva v kompetencii obce. To znamená, ak obec na svojom území uložila všeobecne záväzným nariadením daň za ubytovanie, je povinná v súlade so splnomocňovacím ustanovením určiť v ňom aj sadzbu dane v eurách na osobu a prenocovanie. Takto určená sadzba dane platí pre celé územie obce (územie obce podľa 2 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov /ďalej len „zákon o obecnom zriadení“/ je územný celok, ktorý tvorí jedno katastrálne územie alebo viac katastrálnych území).
- (19) Zákon o miestnych daniach umožňuje obci určiť všeobecne záväzným nariadením aj rôznu sadzbu dane pre časti obce alebo pre jej jednotlivé katastrálne územia (časť obce podľa § 2 ods. 2 zákona o obecnom zriadení obce má vlastný názov, pričom nemusí mať vlastné katastrálne územie). Ak obec na svojom území zavedie všeobecne záväzným nariadením daň za ubytovanie, nie je prípustné, ak ustanoví sadzbu dane iba pre niektorú časť obce alebo iba pre niektoré katastrálne územie (avšak v niektorom katastrálnom území alebo niektorej časti obce môže byť sadzba dane aj nula).

Príklad 5:

Obec Adamovské Kochanovce má iba jedno katastrálne územie s názvom Adamovské Kochanovce. Má však 3 časti so samostatným názvom – Adamovce, Kochanovce a Malé Bierovce. Ak obec ustanovila všeobecne záväzným nariadením daň za ubytovanie, je povinná okrem iných náležitostí určiť v ňom aj sadzbu dane v eurách na osobu a prenocovanie pre územie obce (je zhodné s katastrálnym územím obce) alebo osobitne pre každú časť obce.

5. diel Vznik a zánik daňovej povinnosti (§ 41)

- (20) Zákon o miestnych daniach ustanovuje pre platiteľa dane vznik aj zánik daňovej povinnosti v § 41.
- (21) Daňová povinnosť vzniká dňom poskytnutia odplatného prechodného ubytovania fyzickej osobe, t. j. ide o deň prvého poskytnutia odplatného prechodného ubytovania fyzickej osobe v ubytovacom zariadení.
- (22) K zániku daňovej povinnosti dochádza dňom ukončenia poskytovania odplatného prechodného ubytovania fyzickej osobe, t. j. posledným dňom poskytnutia odplatného prechodného ubytovania v ubytovacom zariadení.
- (23) K zániku daňovej povinnosti nedochádza napr. počas jesennej uzávery hotela, alebo v prípade, ak sa nepodarí v určitom období poskytnúť ubytovanie v ubytovacom zariadení, pretože ponuka ubytovacieho zariadenia pokračuje.

Príklad 6:

Právnická osoba dala na území obce do prevádzky ubytovacie zariadenie A, v ktorom poskytla prvé ubytovanie fyzickej osobe dňa 22.8.2024. Uvedeným dňom vznikla právnickej osobe ako platiteľovi dane daňová povinnosť, s ktorou súvisia ďalšie jeho povinnosti (napr. oznámiť obci ubytovaciu kapacitu ubytovacieho zariadenia). Následne dala právnická osoba na území tej istej obce do prevádzky ubytovacie zariadenie B, v ktorom poskytla prvé ubytovanie fyzickej osobe 15.10.2024. Týmto dňom vznikla platiteľovi dane ďalšia daňová povinnosť vzťahujúca sa k ubytovaciemu zariadeniu B.

Príklad 7:

Právnická osoba prevádzkuje na území obce dve ubytovacie zariadenia – ubytovacie zariadenie A a ubytovacie zariadenie B. V roku 2024 právnická osoba ukončila prevádzku ubytovacieho zariadenia A z dôvodu jeho predaja inej osobe. Ak deň poskytnutia posledného odplatného prechodného ubytovania v ubytovacom zariadení A je 25.9.2024, uvedeným dňom zaniká právnickej osobe daňová povinnosť vzťahujúca sa k ubytovaciemu zariadeniu A. Deň zániku daňovej povinnosti je rozhodujúci pre počítanie lehoty na splnenie oznamovacej povinnosti o zániku daňovej povinnosti. Ak právnická osoba v ubytovacom zariadení B naďalej poskytuje odplatné prechodné ubytovanie, daňová povinnosť vzťahujúca sa k uvedenému zariadeniu naďalej trvá.

6. diel Oznamovacia povinnosť (§ 41a)

- (24) V § 41a zákona o miestnych daniach sú upravené povinnosti platiteľa dane. Platiteľovi dane vo vzťahu k správcovi dane vyplývajú nasledovné povinnosti:
- a) oznámiť ubytovaciu kapacitu**
- najneskôr v deň začatia poskytovania odplatného prechodného ubytovania, ak ide o platiteľa dane, ktorému vznikne daňová povinnosť po 11.12.2021 (t. j. po účinnosti zákona č. 470/2021 Z. z.),
  - do 31.12.2022, ak ide o platiteľa dane, ktorý poskytoval odplatné prechodné ubytovanie fyzickým osobám pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 470/2021 Z. z., a ktorému k 31.12.2022 nezanikla daňová povinnosť. Uvedené vyplýva z prechodného ustanovenia § 104l zákona o miestnych daniach účinného od 11.12.2021.

Príklad 8:

Právnická osoba začiatkom augusta 2024 dala na území obce do prevádzky ubytovacie zariadenie, v ktorom jeho prevádzkovateľ poskytol prvé ubytovanie fyzickej osobe dňa 22.8.2024. V uvedenom

prípade je prevádzkovateľ ubytovacieho zariadenia povinný oznámiť správcovi dane ubytovaciu kapacitu zariadenia najneskôr v deň vzniku daňovej povinnosti, t. j. 22.8.2024.

b) oznámiť ukončenie poskytovania odplatného prechodného ubytovania

najneskôr do 30 dní odo dňa ukončenia poskytovania odplatného prechodného ubytovania,

Príklad 9:

Ak prevádzkovateľ ubytovacieho zariadenia poskytol posledné odplatné prechodné ubytovanie fyzickej osobe v ubytovacom zariadení dňa 25.9.2024, uvedeným dňom mu zaniká daňová povinnosť. Dňom nasledujúcim po dni zániku daňovej povinnosti začína plynúť 30-dňová lehota na splnenie oznamovacej povinnosti o zániku daňovej povinnosti. V uvedenom prípade je prevádzkovateľ ubytovacieho zariadenia povinný splniť oznamovaciu povinnosť najneskôr 25.10.2024.

c) oznámiť zmeny skutočností rozhodujúcich pre určenie dane

do 30 dní odo dňa, keď tieto skutočnosti nastali (napr. zmena ubytovacej kapacity).

Príklad 10:

Prevádzkovateľ ubytovacieho zariadenia od roku 2005 poskytuje na území odplatné prechodné ubytovanie. Dňa 15.8.2024 nadobudlo právoplatnosť kolaudačné rozhodnutie na prístavbu ubytovacieho zariadenia. Pretože prístavbou ubytovacieho zariadenia sa zmenila ubytovacia kapacita zariadenia, odo dňa nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia začína plynúť 30-dňová lehota na splnenie oznamovacej povinnosti o zmenách skutočností rozhodujúcich pre určenie dane. V uvedenom prípade je prevádzkovateľ ubytovacieho zariadenia povinný oznámiť zmenu skutočností rozhodujúcich pre určenie dane najneskôr 14.9.2024.

(25) Z vyššie vymenovaných (v písm. a/, b/ a c/) a zákonom o miestnych daniach ustanovených povinností platiteľa dane v § 41a ods. 1 vyplýva, že platiteľ dane nie je povinný oznámiť obci vznik daňovej povinnosti. Iba z § 41a ods. 1 zákona o miestnych daniach pri povinnosti oznámiť ubytovaciu kapacitu sa uvádza, že túto povinnosť je platiteľ dane povinný splniť najneskôr v deň začatia poskytovania odplatného prechodného ubytovania. Dňom začatia poskytovania odplatného prechodného ubytovania fyzickej osobe vzniká daňová povinnosť.

d) viesť podrobnú evidenciu na účely tejto dane

Platiteľ dane je povinný na účely tejto dane počnúc prvým poskytnutím odplatného prechodného ubytovania viesť podrobnú evidenciu za všetky fyzické osoby, ktorým bolo odplatné prechodné ubytovanie poskytnuté. Túto evidenciu môže viesť v listinnej alebo elektronickej podobe formou evidenčnej knihy, ktorá slúži ako hlavný podklad pre zistenie základu dane u platiteľa dane. Povinnými údajmi evidenčnej knihy sú meno a priezvisko fyzickej osoby, adresa trvalého pobytu, dátum narodenia, číslo a druh preukazu totožnosti, ktorým môže byť občiansky preukaz, cestovný pas alebo iný doklad preukazujúci totožnosť daňovníka a dĺžka pobytu (počet prenocovaní). Evidencia obsahuje aj ďalšie záznamy potrebné pre správne určenie dane (napr. prekročenie maximálneho počtu prenocovaní daňovníka u toho istého platiteľa dane, nárok na zníženie dane, oslobodenie od dane).

Evidenčnú knihu je platiteľ dane povinný viesť prehľadne a zápisy evidovať podľa dátumu vzniku daňovej povinnosti v časovej postupnosti.

e) oznámiť, že daň z častí alebo úplne vyberá zástupca platiteľa dane

Ponuka prechodného odplatného ubytovania na území obce je v mnohých prípadoch sprostredkovaná medzi platiteľom dane a daňovníkom prostredníctvom prevádzkovania digitálnej platformy. Fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá sprostredkuje ubytovanie prostredníctvom digitálnej platformy, je zástupca platiteľa dane (vymedzený v § 38 zákona o miestnych daniach). Ak platiteľ dane poskytuje časť ubytovania sám a časť prostredníctvom digitálnej platformy alebo celé ubytovanie poskytuje prostredníctvom

digitálnej platformy, je povinný oznámiť správcovi dane, že namiesto neho daň z časti alebo úplne vyberá zástupca platiteľa dane.

Aj keď § 41a ods. 3 zákona o miestnych daniach osobitne neupravuje lehotu, v ktorej je platiteľ dane povinný oznámiť správcovi dane, že namiesto neho daň z časti alebo úplne vyberá zástupca platiteľa dane, vychádzajúc z § 41a ods. 1 poslednej vety zákona o miestnych daniach platiteľ dane je povinný všetky zmeny skutočností rozhodujúcich pre určenie dane oznámiť obci do 30 dní odo dňa, keď tieto skutočnosti nastali. To znamená, že ak platiteľ dane od vzniku daňovej povinnosti poskytuje odplatné prechodné ubytovanie prostredníctvom digitálnej platformy, oznámi túto skutočnosť do 30 dní od začatia poskytovania odplatného prechodného ubytovania (ak platiteľ dane poskytoval odplatné prechodné ubytovanie prostredníctvom digitálnej platformy už pred účinnosťou zákona č. 470/2021 Z. z., mal povinnosť oznámiť túto skutočnosť do 30 dní od účinnosti zákona, t. j. do 10.1.2022). Ak ubytovanie začal poskytovať prostredníctvom digitálnej platformy neskôr, oznámi túto skutočnosť do 30 dní odo dňa začatia poskytovania odplatného prechodného ubytovania prostredníctvom digitálnej platformy.

Skutočnosť, že platiteľ dane poskytuje časť ubytovania sám a časť prostredníctvom digitálnej platformy alebo celé ubytovanie poskytuje prostredníctvom digitálnej platformy, nemá za následok zbavenie sa povinnosti platiteľa dane viesť podrobnú evidenciu na účely dane. Preto je platiteľ dane naďalej povinný viesť podrobnú evidenciu za všetky ubytované osoby podľa § 41a ods. 2 zákona o miestnych daniach (vedenie podrobnej evidencie je riešené v 6. diele, písm. d/ tohto metodického pokynu).

f) oznámiť základ dane

Ďalšou z povinností platiteľa dane je oznámiť obci základ dane podľa § 39 zákona o miestnych daniach v lehote a spôsobom ustanoveným všeobecne záväzným nariadením. Ak za platiteľa dane časť daňovej povinnosti, príp. celú daňovú povinnosť plní zástupca platiteľa dane, základ dane, ktorý je povinný oznámiť platiteľ dane, sa zníži o základ dane, ktorý na seba prevzal zástupca platiteľa dane.

Príklad č. 11:

Ubytovacie zariadenie v priebehu kalendárneho roka poskytlo odplatné prechodné ubytovanie 186 fyzickým osobám, pričom spolu im bolo poskytnutých 2405 prenocovaní. Žiadna z ubytovaných osôb nenocovala v ubytovacom zariadení dlhšie ako 60 nocí, nespĺňala podmienku na zníženie dane alebo oslobodenie od dane podľa všeobecne záväzného nariadenia obce a zároveň žiadna z týchto osôb nemala ani štatút odídencia. V uvedenom prípade platiteľ dane započíta do základu dane všetky poskytnuté prenocovania (2405) a tento základ dane oznámi správcovi dane v lehote a spôsobom ustanoveným vo všeobecne záväznom nariadení obce, na území ktorej sa ubytovacie zariadenie nachádza. Ak správca dane ustanovil na príslušný kalendárny rok všeobecne záväzným nariadením sadzbu dane v sume 1,20 eura za osobu a prenocovanie, platiteľ dane zaplatí daň za ubytovanie v sume 2886 eur (2405 prenocovaní x 1,20 eura za osobu a prenocovanie) spôsobom a v lehote ustanovenej správcom dane všeobecne záväzným nariadením.

Príklad č. 12:

Fyzická osoba sa odplatne prechodne ubytovala v ubytovacom zariadení A v období od 1.3.2024 do 15.4.2024 (45 prenocovaní), v ubytovacom zariadení B v období od 1.7.2024 do 31.8.2024 (61 prenocovaní) a opäť v ubytovacom zariadení A od 1.9.2024 do 21.10.2024 (50 prenocovaní). Ktoré prenocovania fyzickej osoby započíta do základu dane za jednotlivé mesiace platiteľ dane v ubytovacom zariadení A, a ktoré platiteľ dane v ubytovacom zariadení B, uvádzame v nasledujúcej tabuľke:

Odplatne prechodne ubytovaná fyzická	Ubytovacie zariadenie A	Ubytovacie zariadenie B
---	--------------------------------	--------------------------------

osoba v období od - do	Počet prenocovaní	Započítanie do základu dane	Počet prenocovaní	Započítanie do základu dane
1.3. - 1.4.	31	31	-	-
1.4. - 15.4.	14	14	-	-
1.7. - 1.8.	-	-	31	31
1.8. - 31.8.	-	-	30	29
1.9. - 1.10.	30	15	-	-
1.10. - 21.10.	20	0	-	-

V uvedenom prípade fyzická osoba prenocovala

- v ubytovacom zariadení A 95-krát (v marci 31 noci + v apríli 14 noci + v septembri 30 noci + v októbri 20 noci), pričom prevádzkovateľ ubytovacieho zariadenia A započíta do základu dane za fyzickú osobu iba 60 prenocovaní (za marec 31 noci + za apríl 14 noci + za september 15 noci), pretože u jedného platiteľa dane v jednom kalendárnom roku sa do základu dane započíta iba 60 prenocovaní fyzickej osoby a základ dane oznámi správcovi dane,
- v ubytovacom zariadení B 61-krát (v júli 31 noci + v auguste 30 noci), pričom prevádzkovateľ ubytovacieho zariadenia B započíta do základu dane za fyzickú osobu 60 prenocovaní (za júl 31 noci + za august 29 noci, z dôvodov, ktoré sú uvedené v 1. odrážke); základ dane oznámi správcovi dane.

(26) Za nesplnenie ktorejkoľvek z vyššie uvedených oznamovacích povinností obec uloží pokutu podľa daňového poriadku.

7. diel Určenie dane podľa pomôcok (§ 41b)

(27) V § 41b zákona o miestnych daniach je upravený postup určenia dane podľa pomôcok, ktorý sa použije pri neoznámení ubytovacej kapacity platiteľom dane podľa § 41a ods. 1, nevedení podrobnej evidencie o ubytovaní fyzických osôb podľa § 41a ods. 2, neoznámení zástupcu platiteľa dane podľa § 41a ods. 3 a neoznámení základu dane podľa § 41a ods. 4, v dôsledku čoho ani nezaplatí (neodvedie) daň obci v lehotách a spôsobom ustanovenými všeobecne záväzným nariadením obce.

(28) Určenie dane podľa pomôcok začína písomnou výzvou obce podľa § 41b ods. 1 zákona o miestnych daniach. Touto výzvou obec vyzve platiteľa dane na splnenie oznamovacej povinnosti podľa § 41a zákona o miestnych daniach v primeranej lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako osem dní. Vo výzve obec súčasne poučí platiteľa dane o následku nevyhovenia výzve, ktorým je podľa § 41b ods. 2 zákona o miestnych daniach určenie dane podľa pomôcok.

(29) Splnením oznamovacích povinností podľa § 41a zákona o miestnych daniach v lehote ustanovenej vo výzve obce (t. j. v náhradnej lehote), odpadá dôvod na určenie dane podľa pomôcok. Naopak nesplnením oznamovacích povinností uvedených vo výzve obce zaslanej podľa § 41b ods. 1 zákona o miestnych daniach nastane dôvod na zistenie základu dane a následné určenie dane podľa pomôcok. Začatie určovania dane podľa pomôcok obec písomne oznámi platiteľovi dane, pričom dňom začatia určenia dane podľa pomôcok je deň uvedený v oznámení.

(30) Napriek tomu, že § 39 zákona o miestnych daniach upravuje základ dane, tento na určenie dane podľa pomôcok nie je možné použiť. Dôvodom je osobitná úprava základu dane pri určení dane podľa pomôcok uvedená v § 41b ods. 2 zákona o miestnych daniach, podľa ktorého základom dane je súčin ubytovacej kapacity zariadenia (počet lôžok) v čase určenia dane podľa pomôcok a počtu dní v kalendárnom roku, za ktoré si platiteľ dane nesplnil oznamovaciu povinnosť podľa § 41a zákona o miestnych daniach. Ubytovaciu kapacitu je možné zistiť napr. vykonaním miestneho zisťovania v ubytovacom zariadení platiteľa dane podľa § 37 a nasl. daňového poriadku, súčinnosťou iných orgánov podľa § 26 ods. 6 daňového poriadku (napr. poskytnutím údajov z dokumentácie k stavebnému povoleniu alebo kolaudačnému rozhodnutiu) alebo z iných zdrojov

(napr. webové sídlo platiteľa dane, verejne prístupné internetové rezervačné portály s možnosťou rezervovania určitej ubytovacej kapacity k zvolenému dátumu správcu dane a pod.).

- (31) Na určenie dane podľa pomôcok nemá vplyv vznik a zánik daňovej povinnosti daňovníka (t. j. skutočný počet prenocovaní) podľa § 41 zákona o miestnych daniach.
- (32) Na ďalší postup určenia dane podľa pomôcok sa vzťahuje postup podľa § 48 ods. 3 až 5 a § 49 daňového poriadku. Postup podľa uvedených ustanovení nie je predmetom tohto metodického pokynu, pretože ho upravujú iné interné riadiace akty.

8. diel Osobitné ustanovenia pre zástupcu platiteľa dane (§ 41c)

- (33) Ak sa na území obce poskytuje odplatné prechodné ubytovanie v ubytovacích zariadeniach prostredníctvom digitálnej platformy, alebo ak fyzická alebo právnická osoba má záujem prostredníctvom digitálnej platformy sprostredkovať na území obce odplatné prechodné ubytovanie, obec je oprávnená podľa § 41c zákona o miestnych daniach uzatvoriť dohodu so zástupcom platiteľa dane (digitálnou platformou). Obsahom dohody sú podmienky spolupráce medzi oboma stranami dohody na účely správy dane. Ak dôjde k dohode medzi obcou a zástupcom platiteľa dane a súčasne sa v dohode ustanovia povinnosti zástupcu platiteľa dane, dôjde k uplatňovaniu osobitného režimu vyberania dane za ubytovanie, kedy daň od ubytovanej osoby (daňovníka) vyberie v rámci rezervačnej platby zástupca platiteľa dane prostredníctvom digitálnej platformy a odvedie ju priamo na účet správcu dane podľa podmienok ustanovených vo všeobecne záväznom nariadení obce a uvedených v dohode medzi zástupcom platiteľa dane a obcou. Dohoda okrem iného obsahuje:

- rozsah a spôsob vedenia evidencie podľa § 41a ods. 2 zákona o miestnych daniach na účely tejto dane,
- spôsob vyberania dane,
- náležitosti potvrdenia o zaplatení dane,
- lehoty a spôsob odvodu dane obci.

- (34) Povinnosti zástupcu platiteľa dane sú nasledovné: vybrať daň od daňovníka v mene platiteľa dane, oznámiť obci základ dane podľa § 39 zákona o miestnych daniach v lehote a spôsobom ustanoveným všeobecne záväzným nariadením a vybrať daň odvieť na účet správcu dane.

Príklad č. 13:

Fyzická osoba sa odplatne prechodne ubytovala v ubytovacom zariadení v období od 1.5.2024 do 15.6.2024 (45 prenocovaní) a neskôr v tom istom ubytovacom zariadení aj prostredníctvom digitálnej platformy (airbnb) od 1.9.2024 do 11.9.2024 (10 prenocovaní). V uvedenom prípade fyzická osoba prenocovala v ubytovacom zariadení spolu 55 (t. j. 45 + 10) nocí. Pretože zákon o miestnych daniach ukladá povinnosť oznámiť základ dane nielen platiteľovi dane, ale aj zástupcovi platiteľa dane, v uvedenom prípade platiteľ dane oznámi obci základ dane za ubytovanie 45 prenocovaní a zástupca platiteľa dane 10 prenocovaní.

- (35) Platba zaplatená na účet správcu dane sa považuje za odvedenú daň.
- (36) V prípade, že platba nebude náležite označená a zástupca platiteľa dane preukáže, že k odvedeniu dane došlo v dôsledku chyby v písaní, počítaní alebo inej zrejmej nesprávnosti, na neoznačenú platbu sa nepoužije postup (preúčtovanie platby) podľa § 55 ods. 11 druhej a tretej vety daňového poriadku.
- (37) Ak k dohode medzi obcou a zástupcom platiteľa dane nedôjde, daňové povinnosti plní naďalej platiteľ dane v plnom rozsahu.

9. diel Paušálna daň (§ 41d)

- (38) Zákon o miestnych daniach okrem dane za ubytovanie vyberanej a odvádzanej platiteľom dane alebo zástupcom platiteľa dane úmerne v závislosti od počtu prenocovaní podľa evidencie vedenej podľa § 41a ods. 2 umožňuje obci ustanoviť administratívne oveľa jednoduchší spôsob platenia dane za ubytovanie bez ohľadu na počet poskytnutých prenocovaní. Ide o paušálnu daň, ktorá sa platí na celý kalendárny rok v závislosti od najväčšej ubytovacej kapacity ubytovacieho zariadenia za posledný rok. Na zmenu ubytovacej kapacity počas kalendárneho roka sa

neprihliada, čo znamená, že platiteľ dane zaplatí paušálnu daň bez ohľadu na zmeny, ktoré nastanú počas kalendárneho roka, a to vždy v sume určenej na kalendárny rok. Takto sa eliminuje prípadná administratívna náročnosť, napr. pri zániku daňovej povinnosti, v dôsledku ktorej by obci vyplynula povinnosť vrátiť platiteľovi dane pomernú časť zaplatenej dane za ubytovanie.

(39) Pre platiteľa dane je výhodou paušálnej dane odstránenie povinnosti viesť evidenciu o ubytovaných osobách podľa § 41a ods. 2 vrátane povinnosti oznamovať správcovi dane základ dane podľa § 41a ods. 4 zákona o miestnych daniach.

(40) Ak obec ustanovila paušálnu daň vo všeobecne záväznom nariadení po účinnosti zákona č. 470/2021 Z. z. (do konca roka 2021), prvýkrát mohla vyrubiť paušálnu daň na kalendárny rok 2022. Ak obec ustanovila paušálnu daň vo všeobecne záväznom nariadení až počas roka 2022, mohla prvýkrát vyrubiť paušálnu daň na kalendárny rok 2023.

1. oddiel Podmienky zavedenia paušálnej dane a paušálnej sadzby dane

(41) Ak sa obec rozhodne zaviesť paušálnu daň, základným predpokladom je zaviesť ju všeobecne záväzným nariadením a ustanoviť v ňom paušálnu sadzbu dane na jedno lôžko z ubytovacej kapacity ubytovacieho zariadenia na kalendárny rok.

(42) Pre daň za ubytovanie vo všeobecnosti platí, že nemá určené zdaňovacie obdobie kalendárny rok, a ani sadzba dane nemusí byť určená alebo zmenená k 1. januáru zdaňovacieho obdobia tak, ako to ustanovuje § 98 pri iných druhoch miestnych daní (napr. daň z nehnuteľností, daň za psa).

(43) Obec môže ustanoviť iba jedinú paušálnu sumu sadzby dane, a to v eurách na jedno lôžko z ubytovacej kapacity ubytovacieho zariadenia na kalendárny rok. Zákon o miestnych daniach neumožňuje obci určiť rôzne paušálne sadzby dane tak, ako to upravuje § 40 ods. 2 zákona o miestnych daniach pri sadzbe dane na osobu a prenocovanie (pre časť obce alebo pre jej jednotlivé katastrálne územia).

(44) Ak obec ustanoví paušálnu daň a paušálnu sadzbu dane všeobecne záväzným nariadením, ďalšou podmienkou, aby platiteľ dane mohol uplatniť paušálnu daň, je udelenie jeho súhlasu obci s podmienkami platenia paušálnej dane. Tento súhlas môže platiteľ dane zaslať obci písomne (zákon o miestnych daniach neupravuje náležitosti tohto súhlasu, ale musí byť z neho zrejmé kto, s čím a od kedy súhlasí) alebo vyjadriť ho ústne do zápisnice, ktorú s ním spíše obec podľa § 19 daňového poriadku.

(45) Rozhodnutie platiteľa dane využiť možnosť platiť paušálnu daň spočíva vo vhodne nastavenej sadzbe paušálnej dane správcom dane. Ak obec ustanoví paušálnu sadzbu dane z pohľadu platiteľa dane príliš vysokú, platiteľovi dane sa pravdepodobne oplatí naďalej viesť podrobnú evidenciu ubytovaných fyzických osôb a oznamovať základ dane podľa § 41a ods. 2 a 4 zákona o miestnych daniach a nevyjadriť súhlas s platením paušálnej dane.

2. oddiel Výpočet a vyrubenie paušálnej dane, splatnosť a splátky paušálnej dane

(46) Paušálna daň sa vypočíta ako súčin paušálnej sadzby dane a najväčšej ubytovacej kapacity zariadenia za posledný rok.

(47) Na rozdiel od dane za ubytovanie odvádzanej platiteľom dane, príp. zástupcom platiteľa dane podľa evidencie vedenej podľa § 41a ods. 2 zákona o miestnych daniach priamo na účet obce, paušálnu daň obec vyrubuje platiteľovi dane rozhodnutím. Zákon o miestnych daniach neupravuje lehotu splatnosti paušálnej dane, ktorá je jednou z podstatných náležitostí rozhodnutia uvedenou v § 63 ods. 3 písm. d) daňového poriadku. Pretože na správu miestnych daní sa vzťahuje daňový poriadok, pri určení lehoty plnenia (splatnosti paušálnej dane) je potrebné vychádzať z § 63 ods. 4 daňového poriadku. Podľa uvedeného ustanovenia lehota plnenia podľa ods. 3 písm. d) je 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ak tento zákon alebo osobitný predpis neupravuje inak. Pretože osobitný predpis, ktorým je zákon o miestnych daniach, neupravuje lehotu splatnosti paušálnej dane za ubytovanie, paušálna daň vyrubená rozhodnutím správcu dane je splatná do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

(48) Obec môže v rozhodnutí o vyrubení paušálnej dane za ubytovanie určiť jej platenie v splátkach, pričom lehotu splatnosti jednotlivých splátok dane, ako aj ich výšku určí priamo v rozhodnutí. Ak obec vyrubí paušálnu daň v splátkach, odporúča sa lehotu splatnosti prvej splátky určiť v lehote do

15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o vyrubení paušálnej dane a až lehoty splatnosti ďalších splátok určiť konkrétnym dátumom.

(49) Vyrubenú paušálnu daň môže platiť aj naraz, najneskôr však v lehote splatnosti prvej splátky.

Príklad 14:

Najväčšia ubytovacia kapacita ubytovacieho zariadenia v roku 2023 bola 20 lôžok. Ak platiť dane vyjadril súhlas s platením paušálnej dane za ubytovanie a obec vo všeobecne záväznom nariadení na kalendárny rok 2024 zaviedla paušálnu daň za ubytovanie a určila v ňom paušálnu sadzbu dane v sume 100 eur na jedno lôžko z ubytovacej kapacity ubytovacieho zariadenia na kalendárny rok, paušálna daň sa vypočíta platiťovi dane nasledovne:

$D_P = SD_P \times NUK$, pričom:

D_P - paušálna daň za ubytovanie

SD_P - paušálna sadzba dane (určená vo všeobecne záväznom nariadení obce)

NUK - najväčšia ubytovacia kapacita ubytovacieho zariadenia v kalendárnom roku 2023 oznámená obci platiťom dane

D_P (v eurách) = 100 (eur na jedno lôžko a kalendárny rok) x 20 (lôžok) = 2 000 (eur na kalendárny rok)

Vypočítanú daň správca dane vyrubí platiťovi dane rozhodnutím v sume 2 000 eur na kalendárny rok 2024. Platenie paušálnej dane môže v rozhodnutí určiť naraz do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia alebo napr. v 4 splátkach nasledovne:

- 1. splátka v sume 500 eur splatná do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia,
- 2. splátka v sume 500 eur splatná do 31.5.2024,
- 3. splátka v sume 500 eur splatná do 31.8.2024,
- 4. splátka v sume 500 eur splatná do 30.11.2024.

Ak platiť dane neoznámí zmenu ubytovacej kapacity (t. j. zmenu skutočností rozhodujúcich pre určenie dane), obec vyrubí platiťovi dane paušálnu daň za ubytovanie aj na kalendárny rok 2025 z platiťom oznámeného údaja o najväčšej ubytovacej kapacite v roku 2023.

10. diel Správa dane (§ 42)

(50) Ak sa na území obce nachádza ubytovacie zariadenie a obec uloží všeobecne záväzným nariadením daň za ubytovanie, stáva sa obec miestne príslušnou obcou pre uvedené zariadenie, ktoré sa na jej území nachádza.

11. diel Splnomocňovacie ustanovenie (§ 43)

(51) Zákon splnomocňuje obec ustanoviť všeobecne záväzným nariadením najmä tieto náležitosti:

- a) oznamovaciu povinnosť pre platiťa dane vyplývajúcu z § 41a zákona o miestnych daniach (podrobnejšie rozpracované v 6. diele metodického pokynu),
- b) sadzbu dane alebo rôzne sadzby dane pre časť obce alebo časti obce, ak obec časť obce s vlastným názvom má, alebo pre jednotlivé katastrálne územia obce, ak má obec viac katastrálnych území (podrobnejšie rozpracované v 4. diele metodického pokynu),
- c) možnosť zaviesť paušálnu daň, ak je zavedená paušálna daň, ustanoviť aj sadzbu paušálnej dane na jedno lôžko z ubytovacej kapacity zariadenia na kalendárny rok (podrobnejšie rozpracované v 9. diele metodického pokynu),
- d) spôsob platenia dane (napr. bezhotovostným prevodom z účtu, v hotovosti poštovým poukazom alebo zamestnancovi správcu dane), lehoty platenia dane,
- e) možnosť ustanoviť oslobodenie od dane alebo zníženie dane (napr. pre osoby mladšie ako 6 rokov, osoby ťažko zdravotne postihnuté).

12. diel Spoločné, zrušovacie a záverečné ustanovenia

(52) Tento metodický pokyn nadobúda účinnosť dňa 21. novembra 2024.

*_Vypracoval: Odbor daňovej metodiky
december 2024*